

[Statsministeren]

ske fiskerikommission, for at der kan foretages en fornyet vurdering af de samlede fangstmængder for fiskeriet i Østersøen. Dette sker som sagt på baggrund af gentagne udtalelser fra danske fiskere om, at torskeforekomsterne i Østersøen synes at være betydelige. Vi har, til trods for at vi mener, at alle beslutninger er truffet på et sagligt grundlag, alligevel foretrukket at være åbne over for de påstande og oplysninger, der kommer frem fra fiskerne selv.

Der foreligger imidlertid ikke fra videnskabsmændenes side beregninger, der underbygger disse udtalelser, men det bør alligevel undersøges, om der er mulighed for på denne måde at forbedre de danske fiskeres vilkår.

I denne forbindelse kan jeg pege på, at der efter forhandling med fiskeriets organisationer – altså igen efter forhandlinger med fiskeriets organisationer – er gennemført en række reguleringer, der dels tager sigte på at forbeholde dele af Østersøen for fiskerfartøjer indtil en vis størrelse, dels at tillade mindre fiskerfartøjer at fortsætte et begrænset fiskeri, selv om der indføres midlertidigt stop for fiskeriet af torsk.

Henimod slutningen af året skal der ske forhandlinger i den baltiske fiskerikommission om kvoter og fangstreguleringer for 1979. Det er vigtigt, at de erfaringer, der er indhøstet fra kvotereguleringerne hidtil, inddrages i forhandlingerne, og det ved vi vil ske.

Men også forhandlingerne for 1979 vil være vanskelige; de er vanskelige, simpelt hen fordi Østersøen nu er opdelt i en række nationale fiskerizoner. Det er ikke noget, den danske regering selv har fundet på; det skete, efter at Sverige som det første land traf beslutning om at udvide sit fiskeriterritorium. Også Danmark har derfor måttet tage dette skridt til beskyttelse af danske fiskeres interesser.

Som følge af begrænsningerne i fangstmulighederne har regeringen fremsat forslag om etablering af en midlertidig oplægsordning for fiskerfartøjer. Der vil ifølge forslaget kunne ydes en oplægningspræmie for fiskerfartøjer på over 5 BRT, såfremt fartøjs ejeren på forhånd giver tilsagn om en oplægning af fartøjet i en periode på mindst 90 på hinanden følgende dage i 1978. Denne såkaldte præmie vil i det enkelte tilfælde blive sat i relation til fartøjets forsikringssum med mu-

lighed for at tage hensyn til de faste omkostninger i oplægningsperioden. Den samlede ramme for oplægningsordningen er sat til et beløb på 25 mill. kr.

Også ideen og tanken i dette forslag er i og for sig et produkt af de rådslagninger, der nu engang har været imellem regeringen på den ene side og fiskeriorganisationerne på den anden side. Alligevel fremstiller man det, som om regeringen bare uden hensyn til nogen kører et fiskerifjendtligt løb.

For at yde fiskerierhvervet likviditetsstøtte agter regeringen også i 1978 at stille et beløb på 50 mill. kr. til rådighed inden for Kongeriget Danmarks Fiskeribanks lånerammer med et rentetilskud fra statskassen på 5 pct. p. a., der forudses ydet som kontantlån til markedsrente med fradrag af rentetilskuddet og med en løbetid på 10 år. De første 2 år vil det være rente- og afdragsfrit.

Hensigten med denne ordning er at give mulighed for at støtte erhvervsfiskere, der er kommet i økonomiske vanskeligheder på grund af disse fangstbegrænsninger, som ikke er noget specielt dansk, men noget, der går igen i alle lande.

De to lovforslag tager alene sigte på at afhjælpe de akutte problemer for erhvervet. Fiskeriministeren har samtidig anmodet fiskerikommissionen om at fremskynde sit arbejde med den mere langsigtede fiskeristrukturpolitik, således at tinget hurtigt i den kommende samling kan behandle forslag om foranstaltninger med et videregående sigte. Også disse forslag er forhandlet med fiskeriorganisationerne.

Afslutningsvis kan jeg også understrege, at vi ved de internationale forhandlinger på alle områder søger at skabe de bedst mulige vilkår for danske fiskere. Vi må imidlertid se i øjnene, at der er sket væsentlige ændringer i fiskeriets vilkår. Det er der for det første, fordi der er sket en udvidelse af de nationale fiskerigrænser, og i den forbindelse må vi tillægge det afgørende betydning, at vi som medlemmer i EF får adgang til det fælles EF-territorium, ellers ville danske fiskeres muligheder blive endnu mere begrænsede. Men for det andet indebærer det også en begrænsning af fiskeriets muligheder, at det er nødvendigt at begrænse fangsten af visse fiskearter. Det er ubehageligt, men det er uundgåeligt; det er uundgåeligt, hvis vi skal